

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Nicolae Gordilă,

judcători – Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni din 23 decembrie 2013, de către petiționarul, Chirița Andrei,

CONSTATĂ:

1. Petiționarul, Chirița Andrei, la 22 noiembrie 2013, a depus plîngere judecătorului de instrucție al Judecătoriei Criuleni, în baza prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului în Procuratura r-lui Criuleni, Rapeșco Ivan, din 18 septembrie 2013 cu privire la refuzul în pornirea urmăririi penale și ordonanța procurorului adjunct al Procuraturii r-lui Criuleni, Machidon Alexandru, din 05 noiembrie 2013 cu privire la respingerea cererii petiționarului Chirița A.

Petiționarul a invocat în argumentarea plîngerii sale, că prin aceste ordonanțe au fost încălcate prevederile art. 19 alin. (3), 28 și 274 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind ignorate probele prezentate de el.

2. Prin încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Criuleni din 23 decembrie 2013, plîngerea lui Chirița A., a fost respinsă ca vădit neîntemeiată.

3. În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată a constatat, că pe parcursul controlului în ordinea art. 274 Cod de procedură penală, Chirița A., a fost audiat la 13.09.2013, de către ofițerul de urmărire penală al IP Criuleni, Sajin V., prin urmare instanța a reținut că petiționarului nu i-a fost lezat dreptul de a formula cereri sau de a prezenta probe suplimentare referitor la caz și nu i-au fost lezate alte drepturi prevăzute de legislația procesual penală sau CEDO.

Instanța de judecată reieșind din materialele cauzei a considerat că organul de urmărire penală a întreprins o investigație amplă, a elucidat toate circumstanțele cauzei, a efectuat un control cu cercetarea tuturor versiunilor posibile care determină activitatea probatorie, a fost interogată persoana care posedă informație pe cazul dat, au fost cercetate și alte probe, fiind stabilită situația de drept și de fapt în raport cu probele acumulate, iar după îndeplinirea în volum deplin a acțiunilor de control, organul de urmărire penală a emis în conformitate cu prevederile art. 289 Cod de procedură penală un raport privind propunerea de a nu începe urmărirea penală.

Mai mult, instanța de judecată a remarcat și faptul, că urmărirea penală poate fi efectuată numai în condițiile legii, iar organul de urmărire penală fără a avea temei

juridic nu poate fi impus să pornească și să expedieze în instanța de judecată o cauză penală, dacă nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege.

În împrejurările menționate, instanța de judecată a conchis că procurorul a adoptat o hotărâre legală și întemeiată și care nu încalcă careva drepturi sau libertăți ale omului, deci temeiuri pentru declararea nulității ordonanțelor procurorului n-au fost stabilite. Cele invocate de petiționar nu au suport juridic, iar alte argumente invocate nu servesc drept temei pentru declararea nulității ordonanței de refuz în începerea urmăririi penale.

În conformitate cu prevederile art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală (redacția 2013), încheierea a devenit irevocabilă.

4. Încheierea menționată, este atacată de către petiționar cu recurs în anulare, prin care solicită casarea acesteia și remiterea materialelor procuraturii pentru efectuarea urmăririi penale.

În motivarea recursului său, petiționarul invocă, că:

- instanța de judecată nu a dorit să facă cunoștință cu argumentele invocate și nu le-a dat răspuns;

- actele prezentate nu au primit o apreciere juridică;

- la 17.09.2013 același judecător a emis ilegal o hotărâre de încetare a cauzei penale pe faptul sustragerii bunurilor petiționarului, din motivul lipsei în acțiunile lui Leșan A. a elementelor infracțiunii;

- concluziile instanței de judecată sunt în contradicție cu prevederile art. 381-386, 388 Cod de procedură penală.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, *după epuizarea căilor ordinare de atac*.

Prin urmare, prevederile art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Astfel, normele de drept nominalizate prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Circumstanțele enunțate atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate de judecătorul de instrucție, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Acțiunile sau actele ilegale ale organului de urmărire penală și a organului care exercită activitate specială de investigații, în sensul art. 313 Cod de procedură penală (redacția 2013), aveau un singur grad de verificare, fapt ce corespunde cerințelor art. 13 CEDO, precum că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Deci, statul este obligat să asigure o cale de atac în instanță, în cazul pretinselor violări ale drepturilor omului. Astfel, statul a asigurat acest drept prin controlul efectuat în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Având ca reper, dispozițiile art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse Colegiul conchide, că recursul de pe rol, fiind declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, dar prin care nu a fost soluționat fondul cauzei, nu are suport legal, adică este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

6. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat împotriva încheierii Judecătoriei Criuleni din 23 decembrie 2013, de către petiționarul, **Chirița Andrei**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 octombrie 2014.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Iurie Diaconu